

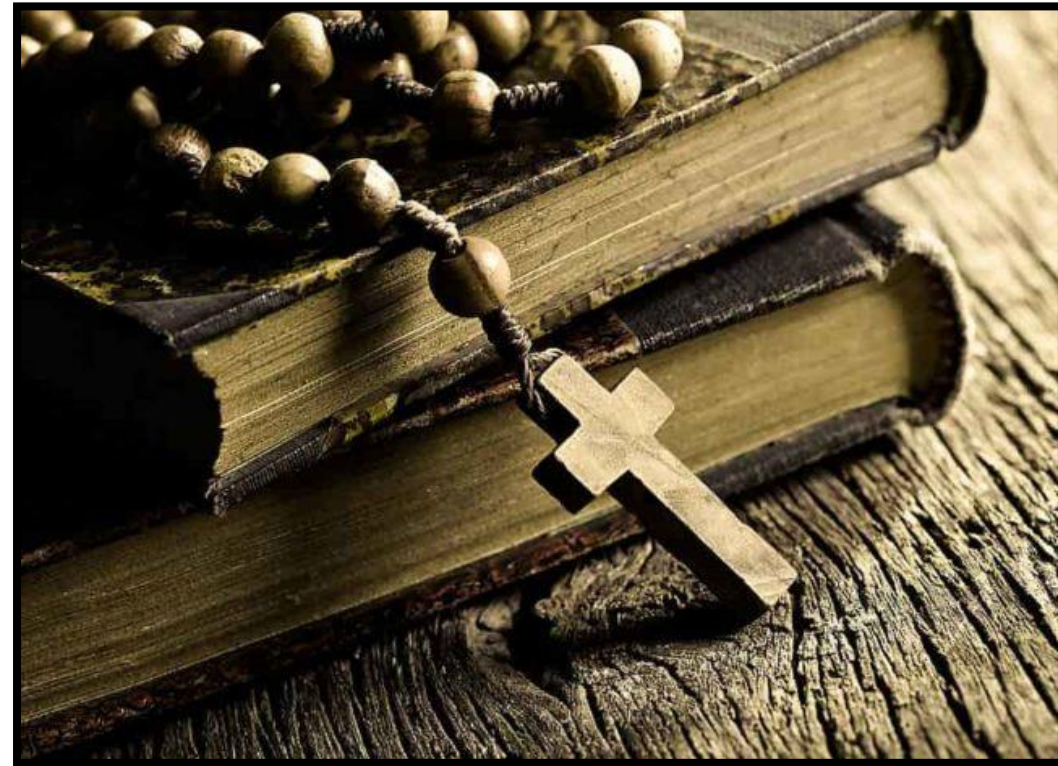
Chwała Ojcu

Ożywiciel

TYGODNIK PARAFIALNY

XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA, ROK B

20 października 2024 r.

Doksologia trynitarna jest celem chrześcijańskiej kontemplacji. Chrystus jest bowiem drogą, która prowadzi nas do Ojca w Duchu. Kiedy do końca trzymamy się tej 'drogi', ustawicznie stajemy wobec misterium trzech Osób Boskich, którym należy się chwała, uwielbienie i dziękczynienie. Ważne jest, żeby « Chwała Ojcu », szczyt kontemplacji, zostało w różańcu dobrze uwydatnione. Przy odmawianiu publicznym można je śpiewać, aby odpowiednio uwypuklić ową perspektywę strukturalną, charakteryzującą każdą modlitwę chrześcijańską.

W takiej mierze, w jakiej medytacja danej tajemnicy będzie uważna, głęboka, ożywiana — od jednego « Zdrowaś Maryjo » do drugiego — miłością do Chrystusa i do Jego Matki, uwielbienie Trójcy Przenajświętszej na zakończenie każdej dziesiątki, nie sprowadzając się bynajmniej do roli krótkiego zakończenia, uzyska swój właściwy ton kontemplacyjny, aby niejako wynieść ducha ku wyżynom raju i dać nam w pewien sposób przeżyć doświadczenie Taboru, będące przedsmakiem przyszłej kontemplacji: « Dobrze, że tu jesteśmy! » (Łk 9, 33).

1 CZYTANIE Iz 53, 10-11

PSALM Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22

2 CZYTANIE Hbr 4, 14-16

AKLAMACJA Mk 10, 45

EWANGELIA Mk 10, 35-45

EWANGELIA Mk 10, 35-45

Przełożenie jest służbą

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, podeszli do Jezusa i rzekli: «Nauczycielu, pragniemy, żebyś nam uczynił to, o co Cię poprosimy».

On ich zapytał: «Co chcecie, żebym wam uczynił?»

Rzekli Mu: «Daj nam, żebyśmy w Twojej chwale siedzieli jeden po prawej, a drugi po lewej Twojej stronie».

Jezus im odparł: «Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?»

Odpowiedzieli Mu: «Możemy».

Lecz Jezus rzekł do nich: «Kielich, który Ja mam pić, wprowadzie pić będziecie; i chrzest, który Ja mam przyjąć, wy również przyjmiecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej lub lewej, ale dostanie się ono tym, dla których zostało przygotowane».

Gdy usłyszało to dziesięciu pozostałych, poczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich:

«Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu».

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ DO DZISIEJSZEJ EWANGELII

Pokora Boga

Droga, którą przeszedł Jezus dla naszego zbawienia, nie była łatwa. Oznaczała najpierw Jego uniżenie w przyjęciu ludzkiej postaci. Podjął się On życia ubożego, pokornego i służebnego. My z trudem ustępujemy w sprawach, które uważamy za istotne. Te dwa sposoby wartościowania widzimy w dzisiejszej perykopie. Całe życie Jezusa jest dla nas otwartą księgą, którą trzeba uważnie czytać. Pokora Boga, jaka objawia się w Jezusie Chrystusie, będzie dla nas zawsze aktualnym wzorem do naśladowania.

Panie Jezu, Twoja pokora jest szczególnym gestem Twojego Serca. Ona mówi wiele o Twojej miłości do każdego człowieka: o miłości wolnej, pięknej i ofiarnej. Spraw, bym dojrzał do takiej postawy.

Amen.